

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izjuri podelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanila jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Častiti gospodje volilci!

Kandidatje narodne stranke za jutrišnje volitev prvega volilnega razreda so gospodje:

dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški, primarij in hišni posestnik;

Vaso Petričič, trgovec in hišni posestnik.

Narodni volilci! Bodite složni in izkažite soglasno svoje zaupanje tema izkušeni in odločno narodnima možema.

Za izvrševalni odbor narodne stranke:

dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški predsednik.

Združenje jugoslovanskih poslancev.

V slovenskem časopisu se po daljšem premoru zopet razpravlja vprašanje o združenju vseh slovenskih in hrvaških poslancev v jeden klub. Sprožila je to stvar mariborska „Südsteirische Post“.

„Südsteirische Post“ priznava, da slovenski in hrvaški poslanci ne bodo imeli nikdar nič upliva, ako bodo razcepljeni na drobne frakcije, ker se glasovi ne tehtajo, nego le štejejo, in pletira za združenje vseh teh poslancev, pa zopet pod protektoratom grofa Hohenwarta.

Argumenti, katere navaja mariborski list, niso novi. Z istimi smo tudi mi že pogostoma podpirali željo, naj se ustanovi samostojen jugoslovanski klub. Razložek mej nami in „Südst. Post“ je torej ta, da želi ona, naj se naši poslanci vrnejo v Hohenwartov klub, mi pa tega nečemo, nego želimo, da bi se vsi slovenski in hrvaški poslanci združili v samostojnem klubu, ker smo za združenje isto tako uneti, kakor „Südsteirische Post“.

Za nas Slovence bi bilo v vsakem oziru najbolje in najkoristnejše, ako bi bili vsi naši poslanci združeni s hrvaškimi in sicer v samostojnem klubu, in razvoj političnih in parlamentarnih razmer potrjuje resničnost tega nazora. Svoj čas se je sploh sodilo, da slovenski in hrvaški poslanci ne morejo nič doseči, če jim ne gre na roko grof Hohenwart, preziralo se je pa, da je grofu Hohenwartu bore

malo za naše narodne težnje, ker misli, da je storil dovolj, ako se je potegoval za konservativne interese v slovenskih pokrajinah. Slovenski in hrvaški poslanci v Hohenwartovem klubu so imeli vedno vezane roke in boriti se jim je bilo vselej z največjimi ovirami in težavami, katere jim je delal ta, vladi brezmejno udani klub, kadar so hoteli v narodnem oziru kaj doseči ali sprožiti.

Mnenje, da je samo s Hohenwartovim klubom kaj doseči, že davno ne vlada več v tistih krogih, kateri poznajo parlamentarne razmere in kateri so v prvi vrsti narodni in potem šele konservativni. Pa tudi v vrstah konservativnih slovenskih politikov se že dani, zlasti odkar sta Dipauli in Morsey zapustila Hohenwartov klub. Klun in Povše pač ne mislita, zapustiti Hohenwartovega kluba, tudi Vošnjak in Robič morda ne, ali da se nič kaj dobro ne počutijo v klubu, kateri vladajo češki veleposestniki s svojimi, ljudstvu tako malo prijaznimi tendencami, to je javna tajnost. Mogoče, da je članek v „Südstr. Post“ izraz njih čutil.

Po utisih, katere smo dobili o raznih prilikah, sodimo, da bi slovenski člani izstopili iz konservativnega kluba, ako bi jih ne zadrževal grof Hohenwart. Ta bi moral odložiti mandat, ako bi ga zapustili okolu njega združeni slovenski poslanci, kar bi bil za takega državnika jako žalosten konec politični delavnosti in v nekem oziru osebno žaljenje, če bi se zgodilo mej zasedanjem. Tega pa slovenski Hohenwartovci ne store in zato na združenje vseh slovenskih poslancev v jeden klub ni misliti, dokler bude grof Hohenwart član poslanske zbornice; čim pa on odstopi, se njegov klub itak razbije in združenje je skoro neizogibno.

„Südstr. Post“ ne more tako dolgo čakati, zato želi, naj se zunaj konservativnega kluba stoječi poslanci povrnejo v Hohenwartovo okrilje. Bog nas varuj tega! Ta klub se udaja nazorom, kateri nimajo v Slovencih skoro nobenega prijatelja več. Z njegovimi političnimi, gospodarskimi in socijalnimi nazori se ne mara skoro noben Slovenec več identificirati in če so slovenski poslanci Hohenwartovega kluba jih zastopali, storili so to največkrat zoper svoje boljše prepričanje, večini klubovi ali grofu Hohenwartu samemu na ljubav. Hohenwartovci so reakcionarji, slovenski poslanci pa vsi več ali manj socijalnim

in političnim reformam prijazni, Hohenwartovci delajo na prevlado plemstva in utesnitev ljudskih pravic, slovenski poslanci pa morajo delati na njih razširjanje. Dokler je bil grof Hohenwart nekako vsegamogoč, je imelo še kaj zmisla, da so se mu naši poslanci pokoravali, a tega zdaj ni moči opravičevati več, ker zdaj grof Hohenwart še sence tistega upliva nima, kakor za časa Taaffea ali Windischgratza.

Okolnosti torej kažejo, da pred novimi državno-zbornskimi volitvami sploh ni misliti na združenje vseh slovenskih poslancev, da pa se to združenje utegne doseči po novih volitvah, pri katerih grof Hohenwart — kakor zatrjujejo poučeni možje — ne misli več kandidovati. Hohenwartov klub brez Hohenwarta je nemogoč, drugod pa slovenski Hohenwartovci ne dobe naravnega zavetišča nego v samostojnem klubu hrvaško-slovenskem.

Državni zbor.

Na Dunaji, 22. aprila.

Ista scenerija, kakor včeraj . . . V dvorani je malo poslancev, nekateri poslušajo, drugi pišejo pisma, tretji berejo časnike. Včeraj je spal bivši minister Jaworski, danes dremljeta dva druga gosпода.

Prvi je pri nadaljevanju o volilni reformi govoril dr. Menger. Govoril je na dolgo in na široko o raznih rečeh, o volilnih reformah na Angleškem, na Francoskem in drugod, se unemal za volilno pravico poslov, zahteval naj se verifikacija volitev izroči posebnemu sodišču in naj se sklene zakon zoper nepravilnosti pri volitvah ter končno priznal, da bi bila splošna volilna pravica za Nemce na Češkem in na Moravi to, kar so bile svoj čas husitske vojne.

Konservativni štajerski posl. Hagenhofer je napadal liberalce in govoril zoper volilno pravico poslov, sicer da bode glasoval zoper načrt.

Znani grof Falkenhayn je dokazoval, da vir prava ni volja prebivalstva, da sta to Bog in zakonodajski faktor države in se povzpela do trditve, da posledica splošne volilne pravice bo anarhija.

Mladočeh dr. Vašaty je izjavil, da bo glasoval zoper načrt, prvič ker je volilna reforma stvar deželnih zborov, drugič ker mu načrt ne ugaja in

Listek.

Brat Metod

(Črtica; spisal Fr. V.)

(Dalje.)

Čul sem lahne stopinje. Berta je prihajala sama po stezi. Bila je krasna, kakor bi ji bilo mlado jutro nadahnilo to milobo. Okolu pasu ji je segal zlat obroček, ki ji je kaj lepo pristojal. Počasi je stopala in trgala listke iz cvetok, katere je bila nabrala mej potjo.

Nekaj časa sem jo miren opazoval. Potem pa je priklopela moja strastna ljubezen do vrhunca. Pohitel sem ji naproti, jo prijel okoli pasa in pritisnil na prsi, jeclajoč polglasno:

„Ne boj se, Berta! Ljubim te iz dna srca, — ali me ljubiš tudi ti?“ — No, ni se me bala! Odgovorila ni niti besedice, strastno in krčevito se me je ovila in mi vračala vroče poljube . . . Dolgo sem jo držal v svojem naročju — ves omamljen; burno mi je plala kri po žilah, ko sem čutil njeno lepo telo ob svojem! . . .

Potem pa sva stopala molče roko v roki proti

ribnjaku. Naslonila se je na ograjo; uzrši v čisti vodi njen lepi obraz, obsul sem jo znova s poljubi . . . dolgo sem užival slast prve ljubezni . . . Kako srečen sem bil tedaj! —

Povedala mi je potem, da je gospa bolna, in da ji hoče Vera sama streči. Zato je prišla sama. — V tako srečnih trenutkih bi bila skoro pozabila na dom.

Spremil sem jo do grajskih vrat; pred uhomod sva si stisnila roke, poljubila sva se naglo, in ona se mi je urno izvila iz rok ter odhitela v dvor.

Zrl sem za njo, potem se pa zopet obrnil proti gozdu; sedaj se mi ni ljubilo domov. Čutil sem v sebi toliko srečo, da bi je ne bil zamenjal z vsemi zakladi sveta. Moško sem stopal po poti, kjer je pred par trenutki hodila ona ob mojej strani. Še jedenkrat sem ponovil sklep, katerega sem storil pred njenim prihodom. Zlate sanje sanjajoč sem zrl v ribnjak. V duhu je stala pred menoj Bertina podoba, gledal sem njen obraz, gledal njeno živo oko, v šumečih valčkih pa sem slisal njen glas! . . . Kako idejalen, najiven sem bil tedaj! —

Odsej so se začeli zame najlepši dnevi, kar sem jih kdaj prežil; žal, da samo dnovi.

Vsak dan je slonela Berta na mojih prsih, in iz njenih ust sem srkal sladki med čiste ljubezni. Taka je bila vsaj od moje strani . . .

Pa dolgo to ni trajalo.

Nedavno potem je prišel graščakov sin Hugon domov. Vrnil se je s potovanja, kamur ga je poslal oče, da si ogleda raznovrstne tovarne in tehnične naprave ter tako popolni svoje znanstvo.

Hugon je bil lep, duhovit, izobražen mladenič. V raznih družinah in salonih, v katerih je občeval, studujoč v tujini, si je pridobil neko samozavestno postopanje, ki se je ostro razločevalo od mojega nerodnega, boječega. S kratka Hugon je bil cel kavalir . . .

Odkar pa se je vrnil Hugon, spremenilo se je marsikaj. Z Berto nisva bila več sama . . . Vedno je bil Hugon poleg. Prepustivši mi sestro, zabaval se je sam z Berto. Ugovarjal nisem. Hugon mi je bil pač prijatelj, in Berta mi je prisegla, da ostane večno moja . . .

Počitnice so se bližale koncu in čez par dni menil sem odpotovati, hraneč v srcu sliko najdražjega mi bitja na svetu, sliko ljubljene Berte.

Nekega popoldne pa sem hodil po gozdu okrog,

tretjič ker ne more ničesar dovoliti vladi, ki se ravna po ukazih nemškega kazina v Pragi.

Nemški nacijonalec Prade je povedal, da bo njegova stranka glasovala najprej za predlog glede splošne volilne pravice, in potem, če bi ta bil odklonjen, za vladni načrt.

Posl. dr. Gregorec je priznal, da je vlada s svojim načrtom o volilni reformi dosegla lep uspeh, prebivalstvo pa da s to reformo še vedno ne dobi tiste volilne pravice, katera mu gre. Nobena krivic sedanjega volilnega reda se ne odpravi. Slovencem se zgodi s to reformo nova krivica. V bodoče bode imela Štajerska 27 poslancev, 800.000 Nemcev bo imelo 23 poslancev, 400.000 Slovencev pa 4. Slovenci bi torej imeli mnogo in tehtnih razlogov, da bi glasovali zoper to, da se začne specijalna debata, glasovali pa bodo za to, ker z načrtom dobi več milijonov prebivalcev volilno pravico in ker pride ž njim splošna volilna pravica vsaj deloma do veljave. Glede glasovanja v tretjem branju bode za Slovence odločilno, kako izteče specijalna debata.

Ko je še poljski grof Dzieduszycki dve uri razpravljaj o splošni volilni pravici in zagovarjal poljske šlahte, se je razprava pretrgala.

Koncem seje so dr. Gregorčič, grof Coronini in tovariši interpelovali pravosodnega ministra glede dogodkov pri včerajšnji obravnavi pred porotnim sodiščem v Gorici.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 23. aprila.

Vojni minister Kriegshammer bode menda le odstopil, če tudi oficijozni listi to oporekajo. Vojni minister ni le bolehen, temveč je tudi se nekaj sprl z višjimi vojaškimi oblastmi in se zatorej ne bode mogel obdržati. Kdaj da ravno odstopi, še ni določeno. Nekateri sodijo, da bode še zastopal vojni budget pred delegacijama, potem se bode umaknil. Naslednik njegov bode baje sedanjí železniški minister baron Guttenberg. Ta je baje spoznal, da ni za železniškega ministra. Posebno mu je predloga o podržavljenju severne zapadne železnice omajala stališče. Predloga je taka, da se je noben poslanec ni upal v zbornici zagovarjati. Židje so ministra preslepili. Če Guttenberg postane vojni minister, nastane vprašanje, kdo bode novi železniški minister. Jediní sposoben mož za to mesto je sekcijaski načelnik Wittek, a proti njemu bodo židovski liberalci napeli vse sile.

Nuncij Agliardi je odpoklican z Dunaja v Rim in je tudi že gotovo, da se na Dunaj le toliko povrne, da izroči svojo odzvalnico. Imenovan bode baje za kardinala in papeža zastopal pri carjevem kronanju v Moskvi. Poslednje pa še ni povse gotovo. Papež namreč zahteva, da bi njegov zastopnik imel pri kronanju prednost pred drugimi veleposlaniki, a v to pa ni prav gotovo da bi Rusija privolila. Agliardi morda ni mož, ki bi bil po volji Rusiji, ko je pokazal, da mu malo primanjkuje finega diplomatskega takta. Da je že sedaj odpotoval nuncij z Dunaja, temu je povod to, da ga ogerska vlada ni povabila v Budimpešto k slavnosti tisočletnice ogerske države, dočim so vsi drugi veleposlaniki povabljeni. Bil bi jedini diplomatski zastopnik, ki bi tedaj bil ostal na Dunaju. Pokazalo bi se bilo očitno njegovo

kar sem rad storil, kadar nisem bil v gradu. Bilo je že pozno v jeseni; na tleh je ležalo že mnogo jesenskega listja, tu in tam pa so padali še zadnji listi raz drevja, baš kakor danes. Sonce je bilo že blizu zatona in je pošiljalo zadnje žarke skozi golo vejevje.

Opazoval sem urno veverico, ki je skakala na visokem drevesu od veje do veje, se malo zazibala in se pognala zopet na drugo drevo, od časa do časa pogledujoč me s tistimi svetlimi črnimi očmi.

Kar zašumi listje na stezi. In ko se ozrem — ostrmel sem, uzrši Hugona in ob njegovi strani Berto. Kri mi je vskipela, da sem sem se ves tresel. Na mestu, kjer sem pred kratkim časom poljubljaj Berto, držal jo je Hugon v naročji in užival isto slast... Kakor strela z jasnega neba me je zadela ta prikazen, pesti so se mi gnetle, in skočiti sem hotel na nesramneža, da ga vržem k tlom in se maščujem nad njim, ko slišim: „Oh, ljubila te bom večno, le tebe!“ — To so bile besede Bertine! — Torej tudi ti — izdajalka — nesramnica! — Skoro nisem mogel verjeti svojim očem. Kolena so mi drgetala, pred očmi se mi je delala tema, kakor okamenel sem stal na svojem prostoru. — Mej tem se je vrnil parček v grad. (Konec prih.)

čudno stališče. Vatikan sedaj pri tisočletnici ne bode zastopan po svojem diplomatskem zastopniku, temveč bode cerkev zastopal le kardinal primas Vaszary.

Zakaj ne more kdo biti na Ogerskem vladni komisar? Pri lanskim maturitetnih izpitih na Ogerskem je bil tudi poslanec dr. Schwicker vladni komisar. V svojem poročilu učnemu ministertvu je dr. Schwicker grajal, da se na pečuški gimnaziji uči zgodovina naravnost v protidinastiškem duhu. Učni minister mu je zaradi tega v posebnem pismu izrekel priznanje in pohvalo. Opozicija je pa stvar spravila v zbornici v razgovor. Učni minister se ni upal potegniti za Schwickerja in obsoditi napadov na dinastijo pri razlaganju zgodovine v ogerskih gimnazijah. Dr. Schwickerja je pa na samem lepo prosil, naj v zbornici nič ne omenja njegovega pisma. Letos pa ogerska vlada dr. Schwickerja v kazni njegove lojalnosti ni več imenovala za vladnega komisarja pri maturitetnih izpitih.

Katoliki v Rusiji. Kakor se kaže, nastopi v Rusiji boljša doba za Poljake, pa tudi za katolike sploh. Car je naročil peterburškemu nadškofu, naj izdela spomenico o položaju katolikov v Rusiji. Sodi se, da se mislijo v Rusiji izvesti velike reforme v prid katolikom. Kakor je znano, so bili katoliki v Rusiji prikrajšani v nekaterih pravicah, če tudi niso resnične vesti, katere so trosili poljski listi o preganjanju katolikov v Rusiji. Kriva pa ni le ruska vlada neugodnih razmer ruskih katolikov, temveč so tudi katoliki sami in Vatikan mnogo zakrivili. Nasprotje izvira iz poslednjega poljskega ustanka. Dve leti po ustanku se je papež Pij IX. potegnil proti ruskemu zastopniku za Poljake. Ruski zastopnik je seveda opravičeval vladno postopanje, a to je papeža tako razdražilo, da mu je pokazal vrata. To je pa v Rusiji vzbudilo sum, da Rim podpira revolucionarne življe v Rusiji, in zaradi tega se je bilo prepovedalo občeovati ruskim škofom direktno z Rimom. Šele pod sedanjim papežem so se jele razmere zboljševati.

Zjedinenje grške in bolgarske cerkve. Če tudi se od ruske strani zagotavlja, da Rusija ne dela za zjedinenje bolgarske cerkve z grško, vendar so nekateri krogi v Bolgariji prepričani, da je to vse delo veleposlanika Nelidova. V tej misli utrjujejo Bolgarijo različni nasprotniki Rusije, slovanstva in pravoslavja. Posebno avstrijski oficijozni listi vedno zatrjujejo, da bi Rusija rada pripravila Bolgare ob cerkveno samostojnost. To se posebno godi v podobi dopisov iz Carigrada in dopisniki hočejo imeti dotične informacije iz dobro poučenih turških vladnih in diplomatskih krogov. Zatrjuje se, da Bolgari rajši se zedinijo z Rimom nego z grško cerkvijo. Vidno je, da tukaj tudi deluje katoliška duhovščina, kateri ni nič kaj po volji, da je knez se približal Rusiji, osvoboditeljci Bolgarije. Radi bi napravili razkol med njim in narodom in Bolgare pridobili za katoličanstvo. Ta namen se ne bode posrečil. Kakor nočejo Bolgari žrtvati Grkom samostojne svoje cerkve, tako je tudi Rimu ne bode. Varajo katolike vse nade, kakor so jih varale nade, ki so jih stavili v kneza Ferdinanda.

„Glasbena Matica“.

(Poročilo tajnika „Glasbene Matice“ dr. Vlad. Foersterja, podano slavnostnemu občenemu zboru s dne 15. aprila t. l.) (Konec.)

Zahvala bodi izrečena tudi vsemu drugemu slovenskemu časopisju za laskave in društvo časteče članke, kojih vsak širi kar najuspešneje ime „Glasbene Matice“ med narodom.

Ker čuti vse domače časopisje tako toplo in soglasno za „Glasbeno Matico“, je pričakovati, da ne ugasne zanimanje naroda za njegov prvi glasbeni zavod; upajmo, da se vzdrži to harmonično soglasje trajno v korist društvu in narodu.

Če omenim prisrčnega pojava naklonjenosti, ki je privedla v torek, dne 14. aprila t. l., h koncertu „Glasbene Matice“ nad 150 rodoljubov iz ribniškega in velikolaškega okraja v posebnem vlakcu v Ljubljano in če omenim končno značilnega momenta, da je društvo primorano prvi svoj dunajski koncert v teh dneh trikrat ponoviti, da ustreže hrepenenju društvenih prijateljev, ki prihajajo iz vseh krajev slovenskih, navedel sem le nekaj najznačilnejših dejstev, ki nam podajajo sliko o izrednih vseh, koje je priboril pevski zbor „Glasbene Matice“ društvu.

Za to zmago slovenske glasbe bodi izrečena zboru „Glasbene Matice“ trajna zahvala in popolno priznanje, — njegovemu vodji, g. Mateju Hubadu pa neomejemo spoštovanje in neomahljivo občudovanje vnosa in energije, ki ga je krepil pri doseganju visokih idealov in tekmovanji po visoki

stopnji popolnosti. — Zahvalo je dolžno društvo tudi vsem onim činiteljem, ki so sploh delovali za propeh nepozabnega podjetja, v prvi vrsti najzaslužnejšemu vodji in tako rekoč upravitelju celega podjetja, velecanj. g. svetniku Ivanu Vencajzu, ki je neutrudljiv in poln čudovite, neomahljive energije vse zbiral in združeval ter vsestranski navduševal k delu, pogumu in neustrašenosti.

Odbor si je prizadeval, da izkaže zasluženost zahvalo primernim načinom, vsem, koji so si pridobili zasluge za to društveno podjetje.

Po deputaciji se je zahvalil odbor „Glasbene Matice“ visokorodnemu gosp. deželnemu predsedniku V. baronu Heinu, županu stolnega mesta Ljubljane gosp. Grasselliju, vodjam javnih uradov gosp. dvornemu svetniku Plachkyju, predsedniku deželnega sodišča gosp. Kočevarju pl. Condenheim, višjemu poštnemu oskrbniku gosp. V. Šorliju, gosp. c. kr. ravnatelju učiteljskega Fr. Hubadu, ravnateljem c. kr. višjih srednjih šol gg. Senekoviču, dru. Junoviczu in šolskima nadzornikoma gg. profesorjema Fr. Levcu in Knappitschu, voditeljici gospej Juliji Mossovi in gospej predstojnici uršulinskega konventa za blagohotno dovolitev dopusta pevcem uradnikom, učiteljem in učiteljicam in gojencem srednjih in učiteljskih šol, nadalje gosp. predsedniku postaje južne železnice v Ljubljani gosp. Gutmanu za naklonjenost pri preskrbitvi posebnega vlaka, prof. Anton Funteku za oskrbo nemških prevodov k besedam zbora in gosp. uredniku „Laibacher Zeitung“ pl. Ohm Januschkowskemu za intenzivno žurnalističko sodelovanje ter gosp. poveljniku slavnega c. kr. pešpolka št. 27 za prijazno dovoljenje, da svira slavná vojaška godba pri odhodu in prihodu pevskega zbora iz, ozir. v Ljubljano.

Pismeno zahvalo izrekel je odbor zaslužnim članom dunajskega odbora gospodom grofu Ervinu Auerspergu, minist. svetniku Ludoviku Dimitzu, bankirju Leonu Bouchalu, ces. svetniku Florijanu Hostniku, odvetniku dru. Romanu, gosp. Lercherju, ammannuensisu dru. Josipu Mantuaniju, vladnemu svetniku Feliksu Nitschu, prof. Josipu Sturmju, hotelirju Leop. Seilerju in minist. tajniku dru. Urbantschitschu. Nadalje prof. Josipu Stritarju za vzorni prolog „Laibachs Dank“, sodelujočim gosp. dvor. igralcu Viktorju Kutscheri, opernima pevcema gg. Hanušu Lašku in Václavu Klimentu ter gosposodi M. Sevdikovi, gospicam Sofiji Chotek, Evgeniji Hoffmann in Franji Verhunc ter c. kr. dvornemu opernemu orkestru na Dunaji. Posebno zahvalo izrekel je odbor tudi gosp. generalnemu ravnatelju južnih železnic Henriku Pfeifferju pl. Wellheim za izredno olajšanje vožne cene in ces. svetniku Wilhelmu kot vodji „Corresp. Bureau“ ter gosp. ravnatelju kralj. češke opere v Pragi gosp. Fr. A. Šubrtu za naklonjenost pri dodelitvi dopusta zgoraj navedenima članoma češke opere. Posebno toplo zahvalo izreka odbor gosp. prof. Ant. Funteku za mojsterske nemške prevode besed k proizvajanim zborom, s kojimi prevodi je tolmačil Dunajčanom vzornim načinom nežnost in duha narodnih pesmij, gosp. Aleks. Roséju na Dunaji za brezplačno oskrbo koncertnega aranžmana, gosp. načelniku moškega pevskega zbora svetniku I. Vencajzu in načelnici ženskega pevskega zbora gospej Ter. dr. Jenkovi za njiju vzorno in trudapolno, vztrajno vodstvo celega podjetja in koncertnemu vodji gosp. Hubadu. Odbor je sklenil, da je imenovanim izročiti za nepozabne dneve dunajskih koncertov v trajen spomin zahvalne adrese.

Slavnemu občenemu zboru je pa pridržano, da podeli najvišjo čast zaslužnim možem — častno članstvo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. aprila.

— (Volitev v občinski svet). Jutri voli prvi razred. Klerikalna stranka agituje skrivaj zoper narodna kandidata in za gospoda — Andreja Kalana. Prepričani smo, da dobi primeren odgovor.

— (Trgovaška in obrtniška zbornica) bo imela v petek dne 24. aprila t. l. ob 2. uri popoldne v magistratni dvorani sejo. Dnevni red: 1.) Čitanje zapisnika zadnje seje; 2.) Naznanila predsedstva; 3.) Poročilo o prošnji podobčine Matenjavas za dovolitev semnja; 4.) Poročilo o obdačenju dveh obrtnih podjetij; 5.) Poročilo o prošnji za koncesijo za informacijsko pisarno; 6.) Poročilo o maksimalni tarifi za meso v Kočevji; 7.) Poročilo o obdačenju žvepljenk; 8.) Poročilo o prošnji občine Radeče pri Zidanem mostu za semnje; 9.) Poročilo o svetovni razstavi v Parizu l. 1900.

— (Za lokalno železnico Vrhnika-Ljubljana) pripeljali so se predvčeranjim z Dunaja inženirji izdelovat podrobne načrte. Danes začeli so s poljskimi deli, katere utegnejo končati v teku štirinajstih dni.

— (Deželnega pomočnega društva rudečega križa za Kranjsko v Ljubljani) redni občni zbor bo dne 25. aprila ob polu 6. uri zvečer

v mestni dvorani. Dnevni red: 1. Naznanila prvo-sedstva. 2. Gospodarstveno poročilo in račun za leto 1895.

— (Nočni izgrezi.) Tolpa do sedaj neznanih izgreznikov se je danes ponoči na kaj čuden način „zabavala“: snemala je okna, vrata in razne trgovske table. Na Poljanski cesti je snela več oken in kazalcev, na Valvazorjevem trgu je pre-vrnila „štant“, pri stolni cerkvi snela svetilko z odra in jo razbila, isto tako v Špitalskih ulicah. Pri peku Podržaju je razbila okno in naredila škodo 18 gld. V Šelenburgovih ulicah so izgre-dniki odlomili več tablic, tako pri Kaiserju in pri Kolarju, Vanekovo tablico so odnesli in jo obesili pri realki. V Židovskih ulicah so odtrgali tablico pu-karja Ševčika in jo vrgli v Ljubljano, odnesli tablico gostilne „pri lipi“ in vzeli ter na mostu razbili številko izpred gostilne „pri roži“. Na Sta-rem trgu so sneli in polomili več oken, takisto v Florijanskih ulicah, kjer so odnesli tablo s trafike. Na Karlovski cesti so sneli jako mnogo oken, sneli pri Tavčarju zaklenjena vrata in ulomili železna vrata pri Koslerju. Storilci so najbrž tuji delavci. Postopali so prav previdno, ker jih straže niso nikjer nič čule. Upati je, da se izgreznikom, ki tako malo spoštujejo tujo lastnino, pride kmalu na sled.

— (Samomor.) V kopališču „pri Slonu“ ustretil se je danes dopoldne knjigovodja tukajšnje knjigotržne trdke Giontini, Ivan Listner, vesle 18letnega službovanja pri omenjeni trdki v Ljubljani sploh znana oseba. Listner prišel je okolu 9. ure v kopališče ter zahteval kabino z dvema banjama. Ko se je skopal, oblekel se je zopet, po-ložil na mizo dve kroni za kopelj, potem pa se usedel v drugo še prazno banjo ter se z revolver-jem ustrelil v desno sence. Kroglja prebila mu je lobanjo ter obitčala v možganih, tako, da je morala smrt takoj natopiti. Ker Listnerja še ob polu 12. uri ni bilo iz kabine, odklenil je kopališčni paznik kabino ter o dogodku aviziral mestno policijo. Policijski zdravnik g. dr. Illner je konstatoval, da je Listner vsaj že 2 uri mrtev. Truplo prenesli so v mrtvašnico k sv. Krištofu. Kaj je bil vzrok samomoru, ni znano, ker s. momorilec ni zapustil nikakih biležk. Listner je bil doma iz Marienbada na Češkem in je bil star šele 38 let.

— (Vzprejem učencev v kadetne šole) Uradni razglas glede pogojev za vzprejem v ka-detne šole je z dotičnimi obrazci za prošnje vred natisnjen v uradni „Laibacher Zeitung“ št. 92 z dne 22. aprila.

— (Prepovedana igra.) Igra „Monako“ je tudi v ljubljanskih gostilnah znana. Nekateri krčmarji imajo take avtomate. Pravosodno ministerstvo je to igro sedaj prepovedalo, na kar opozarjamo naše krčmarje.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Te-denski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 12. do 18. aprila kaže, da je bilo novo-rojencev 15 ($=24.44\%$), umrlih 24 ($=39.52\%$), mej njimi jih je umrlo za vrtico (davico) 2, za jetiko 5, za vnetjem sopilnih organov 4, za različ-nimi boleznimi 13. Mej njimi bil je tujec 1 ($=4.1\%$), iz zavodov 1 ($=4.1\%$). Za infekcijskimi bole-znimi so oboleli, in sicer: za škrlatino 6, za vra-tico 3 osebe.

— (Imenovanje) Dež. šolski svet je provi-zorično učiteljico v Podzemlju gospo. Hermine Gosler imenoval za stalno učiteljico na isti šoli.

— (Nesreča.) Obče spoštovano rodbino vele-posestnika g. Veverja na Brdu je zadel hud udarec. Njegov jedini sin, Karol Vever, je sinoči padel v apnenico in po trinitni hudi muki umrl. Bil je zelo nadarjen in priljubljen daleč na okrog. Naj v miru počiva!

— (Mestna hranilnica v Radovljici) Dež. vlada je v imeni ministerstva notranjih del dovolila mestni občini radovljiški ustanoviti mestno hra-nilnico.

— (Iz Loškega potoka) se nam piše: Naša posojilnica vrlo napreduje. V treh mesecih njenega obstanka imeli smo 23.416 gld. 22 kr. prometa. Deležev imamo glavnih že 159 po 10 gld. in 10 opravičnih po 2 gld. hranilnih vlog imamo že 9708 gld. in izračunili smo si, da bode napravila posojilnica do konca tega leta gotovo že 200 gld. čistega dobička. Lep nepričakovan začetek! Naj bi ta vse tiste kraje, kateri še nimajo svoje lastne posojilnice, spodbujal k ustanovitvi takega prepo-trebnege zavoda. Ni nam sedaj več treba denar, kar ga imamo odveč, drugam pošiljati in v denarni zadregi pomagamo si doma. To je bil prvi naš napredek. O tem, v čem bi še napredovali, upamo

pa slišati marsikak pameten nasvet koncem maja o priliki tabora, ki si ga mislimo prirediti.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Dol-skem) je ustanovljeno in so bili na občnem zboru voljeni v odbor sledeči gospodje: Franc Zupančič, načelnik; Ivan Rovšek, namestnik; Henrik Franzl, Ivan Zupančič, Ivan Zupan, Valentin Jemec in Karol Boninsegaa, odborniki. Kupljeno je tudi že gasilno orodje, za katero sta kranjska hranilnica in zavarovalnica „Riunione Adriatica“, slednja po posredovanju g. posl. Perdana, darovali večji pod-pori. Nova brigalna se blagoslovi dne 17. maja, streljanje na dobitke pa se začne že prihodnjo nedeljo.

— (Preložen semenj.) Dež. vlada je ustre-zaje prošnji mestne občine mečiške dovolila, da se na dan 8. decembra določen semenj v Metliki preloži na dan 15. decembra.

— (Slavnost „Celjskega Sokola“) dne 19. aprila je bila krasna. O njej se nam piše: Vzradoščeno je bilo po vsej pravici marljivo dru-štvo, ker se je udeležilo te slavnosti toliko našega narodnega občinstva, kakor do sedaj nobenega kon-certa ali nastopa. Vrtina dvorana pri „Zamorecu“ — sicer jako prostorna — postala je ta večer dosti pretesna. Zastopniki narodnega razumnštva zbrali so se od vseh strani, tako ne samo iz Celja, nego posebno iz sosednih trgov kakor iz Žalca, Št. Jurija, Laškega trga, Konjic in drugod. Združeni smo bili vsi stanovi in veselilo je vse, opaziti, da se tudi čast. duhovščina izkaže zvestega prijatelja „Celj-skemu Sokolu“; bila je namreč mnogobrojno zasto-pana. Za Celje in Štajersko bodi nam to znak, da si ostaneta posvetni in duhovski stan verna tova-riša v medsebojnem in javnem življenju. Da se je udeležila velika množica narodnoga ženstva, ni pač dalje treba poudarjati. „Celjski Sokol“ je pa tudi ta večer priredil prav lepo in zanimivo slavnost. Njegov tamburaški zbor je prevzel glavno vlogo; občinstvo se je tudi za njegov nastop najbolj zani-malo. Pod vodstvom g. dr. Sukljeja je bil zbran impozanten zbor, broječ s kapelnikom vred 24 oseb, mej temi 4 gospodične tamburašice. Imeli smo 2 berdi. Zato pa je tudi bilo veličastno poslušati lepe, dobro izvajene točke, in narodna godba je pač napravila na celo družbo trajen vtis. Posebno sta ugajala melodijozna komada „S bogom more“ in „Krasni sarafan“. „Sokol“ pač prav pogodi, da obrača vso svojo pozornost na svoj tamburaški zbor, ki je za Celjske Slovence in razvoj njih dru-ženega življenja velikega pomena. Druga glavna točka slavnosti je bila telovadba, ki se je razvrstila na dva oddelka: najprej so nastopili telovadci (četvorica) na bradli, potem pa atletski oddelek. Predstavljale so se povsod zanimive in težke vaje in skupine, burno odobravane po mnogobrojni družbi. Kot telovadca odnosno atleta nastopila sta tudi sta-rosta in podstarosta in več odbornikov; to bodi pač spodbuja vsem drugim Sokolom, da se tudi udeležé telovadbe in javnih nastopov. Vodil je telovadbo g. Mat. Benčan. Jako mičen je bil nastop napove-danega II. atletskega kluba. Izurilo se je namreč večje število dečkov iz odličnih narodnih rodbin, da so posnemali — seveda z lahkim orodjem — stari atletski oddelek. Mično je bilo videti majhne Sokole, ko so točno izvrševali svoje vaje in skupine. Vse občinstvo je bilo prav zadovoljno s podanim vzporedom in gotovo ostane ta slavnost vsem ude-ležnikom v trajnem spominu. „Sokol“ pa je lahko ponosen na njo.

— (Slovensko pevsko društvo v Ptui) je ukrenilo v odborovi seji 18. dne aprila t. l., da priredi letošnji veliki pevski zbor v „Narodnem domu“ v Brežicah v nedeljo 16. dne avgusta. Za omenjeni veliki pevski zbor so se določile vsled razpisa dveh častnih daril in izbora ptujskega gosp. kapelnika naslednje pesmi: a) meški zbori: 1. „Vo-jaci na pot“, A. Nedved; 2. „Pastir“, Ferdo Ju-vanc; 3. „Živila Hrvatska“, Iv. pl. Zajc in 4. „Večer na Savi“, Iv. pl. Zajc; b) mešana zbera: 5. „Naše gore“, A. Foerster in 6. „Romanca“, posvečena gospe dr. Tavčarjevi, Fr. S. Vilhar. — Pesmi „Pa-stir“ in „Romanca“ sta novi in od odbora „Slov. pevskega društva“, s častnima dariloma nagrajeni; glede teh dveh skladb pridržuje si odbor vsa prava do koncerta v nedeljo 16. avgusta t. l., ostale štiri pesmi so umotvori najodličnejših hrvatskih in slo-venskih glasbenikov in gotovo vsem inteligentnim Hrvatom in Slovencem omiljene znanke. Z ozirom na kratki čas do velicega koncerta in takojšnjo vadbo ljudno prosimo vse častite gospe poverje-nike, kakor tudi vse posamezne velečenjene pevke in pevce v onih krajih, koder ni poverjenikov, naj blagovolijo nemudoma odboru v Ptui na znanje dati, katere in koliko glasov od gori navedenih pesmi želé, oziroma koliko in katera partitura se jim naj upošteje. Kdor se zglašuje za note, tega upišemo in smatramo zajedno izvršujočim članom „Slov. pev-skega društva“. Odbor je s svoječasnim razpisom, dveh častnih nagrad prikrbel za vzpored dve novi slovenski pesmi, o katerih se je veljaven in strog slovenski glasbenik kaj laskavo izrekel; zdaj pa je na pevkah in pevcih, da s stanovitno in resno vadbo pripomorejo nagrajenima pesmima do popol-nega uspeha.

— (Knezi Porcia.) Te dni je umrl v Špi-talu na Koroškem zadnji moški potomec knežje rodovine Porcia (Porčija), ki ima svoja posestva tudi na Kranjskem. Njena rodna posestva (Porcia

in Brugnera) se nahajajo blizu Pordonona na Fur-lanskem in njen praded Vecelletus je bil patrijarhov vojskovodja proti Travižanom ter postal 1179. l. glavar („podestà“) njih mesta. Porcia so imeli mnogo svobodnih posestev na Furlanskem in so bili v rodbinski zvezi z najvišjim tamošnjim plem-stvom. Grof Hermes se je oženil 1571. l. z Magda-leno, hčerjo Ivana Lamberga in dobil ž njo gospo-ščino Senožeče. Njegov sin Ivan Karl je postal 1636. l. vicedom kranjski, a je kmalu potem umrl. Njegov brat Ivan Sforca († 1625), goriški glavar, je imel za ženo Marijo Ano Ravnahar, ki mu je prinesla gosposčino Prem kot zalogo, a sin njegov jo je kupil 20. aprila 1627. l. za 63.257 gld. Grof Ivan Ferdinand je bil od 1639. l. do 1647. l. deželni oskrbnik kranjski, potem je postal višji dvorni mojster. 1657. l. prvi minister, zaupnik in odločilni svetovalec mladega cesarja Leopolda I. Ta ga je naredil 1661. l. za grofa pazenskega, 1662. l. za grofa ortenburškega (pri Špitalu) in ga povzdignil za državnega kneza. Ta knez je sezidal krasni re-nesančni grad v Špitalu. Hanibal Porcia je prodal 1709. l. Kalce baronu Valerio de Leo za 8078 gld. Zidnji knez Ferdinand je umrl 20. aprila 1896. l.

— (Razpisane službe.) Na štirirazrednici v Žužemberku četrto učno mesto z letno plačo 450 gld. Prošnje do dne 10. maja okr. šol. svetu v Novem mestu. — Pri okr. rodišču v Sovodnji (Gmünd) eventuelno pri kakem drugem okr. sodišču mesto sluga. Prošnje do dne 16. maja predsedstvu dež. sodišča v Celoven.

* (Velikanska globa.) V opernem gledališču v Budimpešti je te dni mej prestavo ugasnila elek-trična luč. Temota je trajala 40 minut. Intendanca zahteva sedaj na podlagi pogodbe — katera določa za vsako svetilko in za vsako prvo minuto, katero ne bi žarela 10 gld., za vsako drugo minuto 20 gld., za vsako tretjo 30 gld. itd. vedno progresivno — ogromno odškodnino 12 750 gld.

* (Baron Moric Hirsch.) Poročali smo, da je znani baron Moric Hirsch umrl na svojem po-sestvu na Ogerskem. Hirsch je bil jeden največjih sleparjev naše dobe in jeden največjih filantropov. Gradil je železnice na Turškem in opoharil Turčijo za mnogo milijonov, potem pa je posredovanjem grofa Beusta in ministra Giskre emitiral takozvane turške srečke, katerih vrednost je kmalu od 400 frankov padla na 20 gld. Hirsch je v tistih letih od 1867—1871 prigoljufal okoli 200 milijonov gold. Postal je razupit po vsem svetu in da paralizuje ta svoj slabi glas in pomaga židom, žrtvoval je nad sto milijonov. Dal je 50 milijonov za židovsko kolonizacijsko društvo v Londonu, 12 milijonov za židovske obrtne šole v Gališki, 10 milijonov za žide na Turškem in tudi sicer razdelil ogromne svote. V Argentini je napravil veliko židovsko kolonijo, vrh tega pa imel v raznih mestih komiteje, kateri so dobivali za razdelitev mej reveže vsak mesec 10.000 gld.

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Jakob Tomec, mestni komisar v Ljubljani 10 kron, mestu venca na krsto umrle prijateljice gospe Ga-brijele Lozar. — Gospa Franja vdova Lapajne, t. č. blagajnica ženske podružnice sv. Cirila in Me-toda v Idriji 16 kron, nabrane za velikonočne pi-rube. — Skupaj 26 kron. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzjavke.

Dunaj 23. aprila. Poslanci dr. Gre-gorčič, grof Coronini in tovariši so danes zopet interpelovali pravosodnega ministra zaradi dogodkov pri porotnem sodišči v Gorici.

Dunaj 23. aprila. Poslanska zbornica je v današnji seji dognala generalno razpravo o načrtu volilni reformi in z veliko večino sklenila, začeti o njej specialno razpravo.

Dunaj 23. aprila. Delegaciji sta skli-cani na dan 30. maja.

Pariz 23. aprila. Ministerstvo Bourgeois je podalo ostavko, katero je Faure vzprejel. Faure bi rad, da se sestavi koncentracijsko ministerstvo.

Pariz 23. aprila. Oficijelno naznanilo o odstopu ministerstva se razglasi šele danes po seji poslanske zbornice. V novem ministerstvu bodeta tudi Méline in Hanoteaux.

Berolin 23. aprila. Včeraj se je vršila sodna obravnava proti bivšemu vodji konser-vativne stranke in glavnemu uredniku „Kreuz-zeitunge“ baronu Hammersteinu. Ta je pona-rejal podpise odličnih konservativcev, ponarejal menice, poneveril razne visoke svote in najel mnogo posojil, dasi je bil že od nekdaj jako zadolžen. Sodišče ga je obsodilo na tri leta težke ječe, 1500 mark glóbe in izgubo poli-tičnih pravic za pet let.

Listnica uredništva.

Gospod dopisnik v P. Polemiko s „Kikirikijem“ pre-
jeli. Pisana je dobro, a da bi jo priobčili, tega pač ne mo-
rete zahtevati.

Izjava.

Ker se od nekaterih strani domneva, da jaz
pišem v „Edinost“ „Kamniška pisma“, prisiljen
sem tem potom izjaviti, da jaz nisem ž njimi v
nikaki zvezi.

V Kamniku, 22. aprila 1896.

(2306)

Alojzij Benkovič.

IZ uradnega lista.

Konkurs: Jernej Reitz, trgovec v Ljubljani;
konkursni komisar višjega deželnega sodišča svetnik gosp.
Alojzij Tschach v Ljubljani, začasni oskrbnik konkursne
mase g. dr. Viktor Suppan, odvetnik v Ljubljani. Shod
upnikov dne 27. aprila, terjatve je zglasiti do dne 28. maja,
likvidacijski dan 1. junija.

Meteorologično poročilo.

April	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
-------	---------------------	-----------------------------------	--------------------------	---------	------	-------------------------------

22.	9. zvečer	736.9	10.8	sl. svzh.	pol obl	
23.	7. zjutraj	733.4	6.8	sl. sever	oblačno	1.5
"	2. popol.	730.9	9.3	sr. vzsvz.	dež	

Srednja včerajšnja temperatura 9.4°, za 1.4° pod nor-
malom.

Dunajska borza

dne 23. aprila 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	15	"
Avstrijska zlata renta	122	"	40	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	25	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	20	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	05	"
Avstro-ogerske bančne delnice	972	"	—	"
Kreditne delnice	358	"	50	"
London vista	120	"	15	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	80	"
20 mark	11	"	76	"
20 frankov	9	"	54	"
Italijanski bankovci	44	"	10	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Globoko užaljenim srcem naznanjamo vseni
sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno
vest o bridki izgubi našega iskreno ljubljenega
jedinega sina, oziroma brata, gospoda

Karola Vever-ja

sina veleposestnika in načelnika prostovoljnega
gasilnega društva na Brdu

kateri je danes ob 6. uri zvečer, po kratki in
mučni bolezni, v 32 letu dobe svoje preminol.

Pogreb predragga rajnega bode v soboto,
dne 25. t. m., ob 9. uri dopoldne na Brdu.

Svete maše za dušnice brale se bodo v župni
cerkvi na Brdu.

Nepozabni umrli se priporoča v blag spomin
in molitev.

Na Brdu, dne 22. aprila 1896.

Martin Vever, oče — Marija Vever, mati.
— Vera Vidlo, Minka Tischler, sestre —
Gustav Vidlo, nadzornik pri državni železnici,
Mihail Tischler, trgovec in veleposestnik,
svaka. (2308)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Katopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
redništvu evropskega časa.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

- Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Seisenthal v Aussee, Ischl, Gmun-
den, Solnegrad, Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Heč
Karlove varo, Francovo varo, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten
- Ob 6. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Koberje, Novo mesto.
- Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Seisenthal v Solnegrad, Dunaj
via Amstetten.
- Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Koberje.
- Ob 12. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak
Celovec, Ljubno, Seisenthal, Dunaj.
- Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno,
des. Seisenthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost,
Bregeno, Gurta, Genuva, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Bude-
jovice, Plzeň, Marijine varo, Heč, Francovo varo, Karlove varo
Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
- Ob 7. uri 40 min. večer osebni vlak v Koberje, Novo mesto.
- Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 min. popoldne
osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

- Ob 5. uri 55 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-
skega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Planja, Budejovice, Solnegrada, Lince, Steyr, Gmunden, Ischl, Aus-
see, Ljubno, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
- Ob 5. uri 10 min. jutraj osebni vlak iz Koberja, Novega mesta.
- Ob 11. uri 26 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipskega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Planja, Budejovice, Solnegrada, Lince, Steyr, Paris, Genuva,
Gurta, Bregeno, Inomost, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubno,
Celovec, Pontabel, Trbiša.
- Ob 9. uri 25 min. popoldne osebni vlak iz Koberja, Novega mesta.
- Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubno, Seisenthal,
Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiša.
- Ob 6. uri 25 min. večer osebni vlak iz Koberja, Novega mesta.
- Ob 8. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz
Ljubnega, Ralskega, Celovec, Pontabel, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

- Ob 7. uri 25 min. jutraj v Kamnik.
- Ob 9. uri 05 min. popoldne v Kamnik.
- Ob 5. uri 50 min. večer v Kamnik.
- Prihod v Ljubljano (drž. kol.).
- Ob 11. uri 15 min. dopoldne iz Kamnika.
- Ob 5. uri 20 min. večer iz Kamnika.

(1705-93)

Proda se

v fužini za sekirne kovače
1 1/2 ognja.

Več se poizvé pri g. Antoniju Jamar v Škofji
Loki. (2224-5)

Prostovoljna dražba.

Dne 24. t. m., t. j. na sv. Jurja dan,
ob 10. uri dopoldne

prodajam na prostovoljni dražbi na lici mesta po
zimi posekan

stavbinski les

v svojih gozdih v Št. Jurju pri Kranju,
tik okrajne ceste Kranj-Kamnik.

Prodajalo se bode v dveh razdelkih in sicer:

I. 134 celih smrekovih debel z
oklicno ceno 400 gld.

II. 260 celih smrekovih debel
z oklicno ceno 550 gld. in 145 celih hra-
stovih debel z oklicno ceno 1100 gld.

Št. Jur pri Kranju, dne 20. aprila 1896.

Aleksij Bergant,

(2288-3)

posestnik.

Najgotovejši vspeh

imajo preskušene in visoko cenjene

Kaiser-jeve

poprovo-metne karamele

proti pomanjkanju slasti do jedi, bolečinam
v želodcu in spridenemu želodcu. Prične v za-
vitkih po 20 kr. prodajata: Viljem Mayer in M. Mar-
desehäger, lekarja v Ljubljani in Martin Petek
1429-11) II. v Veliki Nedelji.

P. n.

Svoj bogato ilustrovani žurnal
naklčenih (2302-1)

ženskih klobukov

razpošiljam poštine prosto in zastonj.

Henrik Kenda v Ljubljani.

Prileten, neoženjen

višji mlinar

vešč čitanja in pisanja, se vzprejme pod dobrimi
pogoji. — Več pové iz prijaznosti upravnštvo „Sloven-
skega Naroda“. (2303)

Hiša

na deželi, z več let obstoječo, dobro obiskovano
gostilno, kateri pripada več oral zemlje, oddaja
se v najem. — Kje? poizvé se pri F. Kosmač-u
v Ljubljani, Traviške ulice št. 6. (2276-3)

V novozgrajeni hiši na Tržaški cesti
se še odda v najem (2270-3)

stanovanje

s 4 lepimi sobami in pritliklinami v III. nadstropju.
Vpraša naj se na Rimski cesti št. 16.

Na prodaj je

jako lep, 13 mesecev star

bik

(2281-2)

domačega plemena. — Več se izvé pri gospodu
Franu Verbič-u, posestniku v Borovnici.

Trgovski pomočnik

izvežban v speceriji in železnini, vzprejme se
po dogovoru s 1. majem t. l.

Več se izvé iz prijaznosti upravnštvo „Slov.
Naroda“. (2292-2)

Spodnja krila za dame

iz šifona, listra, klota in satina

nočne korzete

s švicarskim pletenjem

ženske srajce

z gumbi na rami

predpasnike

(2054-7)

za dame in otroke

V.

priporoča z velespoštovanjem

Karol Recknagel.

Št. 12.958.

Razglas.

(2293-2)

Občinski svet ljubljanski je dovolil tudi za letos 300 gld. v ta namen,
da mestni magistrat pošlje primerno število ubožnih škrofuloznih
otrok v morske kopeli v Gradec.

Magistrat oznanja to s pristavkom, da je prošnje za občinske podpore
v omenjeno svrho izročiti mu do 10. maja letos in v njih posebno
omeniti, ali bode bolnega otroka spremljal kdo domačih sam do Gorice, ali
ga bode treba tje poslati z najetim spremstvom.

Pri podelitvi teh podpor ozirati se bo magistratu v prvi vrsti na
otroke, kateri imajo v Ljubljani domovinsko pravico.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

18. dan aprila 1896.

Županov namestnik: Vončina m. p.

Inteligentni in krepostni osebi, ki zamore gld. 500 —
kavcije v gotovini položiti, nemščine in slovenščine zmožni,
katera ljubljanski prostor in njega okolico temeljito pozna
in se posredovalni dejavnosti s poudarkom in spretnostjo
izključljivo odmeniti zamore, ponudi se s prevzetjem

službe poslovodje

(gld. 600 — stalne plače in stranski dohodki) priložnost trajno,
dosmrtno službo doseči.

Ponudbe s prepisi spričeval pod „11.496“ Gradec,
poste restante. (2213-3)

Inženier B. Bořkovec & arhitekt O. Dvořak

stavbinsko podjetje v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu

se priporočata za projektiranje in izvršitev

(2262-3)

kanalizacij, vodovodov, zgradeb mostov

kakor tudi

zasebnih in industrijskih visokih stavb.